

prashnottararatnamAlikA

——
प्रश्नोत्तररत्नमालिका

——
Document Information

Text title : prashnottararatnamAlikA

File name : prashnottara.itx

Category : vedanta, shankarAchArya

Location : doc_z_misc_shankara

Transliterated by : Sorin Suciu aka SeSe at sorins at hotmail.com

Proofread by : Sorin Suciu aka SeSe at sorins at hotmail.com

Latest update : November 1, 2010

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

November 22, 2022

sanskritdocuments.org

प्रश्नोत्तररत्नमालिका

कः भलु नालङ्कियते दृष्टादृष्टार्थसाधनपटीयान् ।
अमुया कएठस्थितया प्रश्नोत्तररत्नमालिकया ॥ १ ॥

भगवन् किमुपादेयं गुरुवचनं डेयमपि किमकार्यम् ।
को गुरुः अधिगततत्त्वः शिष्यछितायोद्यतः सततम् ॥ २ ॥

त्वरितं किं कर्तव्यं विदुषां संसारसन्ततिच्छेदः ।
किं मोक्षतरोर्भाजं सम्यङ्ज्ञानं कियसिद्धम् ॥ ३ ॥

कः पथ्यतरो धर्मः कः शुचिरिड यस्य मानसं शुद्धम् ।
कः पण्डितो विवेकी किं विषमवधीरणा गुरुषु ॥ ४ ॥

किं संसारे सारं बहुशोडपि विचिन्त्यमानमिदमेव ।
किं मनुजेष्विष्टतमं स्वपरछितायोद्यतं जन्म ॥ ५ ॥

मद्विरेव मोडजनकः कः स्नेहः डे य दस्यवो विषयाः ।
का भववल्लि तृषणा को वैरी यस्त्वनुद्योगः ॥ ६ ॥

कस्माद्भयमिड मरणादन्धादिड को विशिष्यते रागी ।
कः शूरो यो ललनालोचनभाषौर्न य व्यथितः ॥ ७ ॥

पान्तुं कर्णाङ्गलिभिः किममृतमिड युज्यते सद्गुपदेशः ।
किं गुरुताया मूलं यद्वेतदप्रार्थनं नाम ॥ ८ ॥

किं गडनं स्त्रीयरितं कश्चतुरो यो न षण्डितस्तेन ।
किं दुःखं असन्तोषः किं लाघवमधमतो याव्या ॥ ९ ॥

किं श्रुवितमनवधं किं जाज्यं पाठतोडप्यनभ्यासः ।
को जागर्ति विवेकी को निद्रा मूढता जन्तोः ॥ १० ॥

नलिनीदलगतजलवत्तरलं किं यौवनं धनं यायुः ।
कथय पुनः डे शशिनः किरणसमाः सज्जना येव ॥ ११ ॥

को नरकः परवशता किं सौम्यं सर्वसङ्गविरतिर्या ।
 किं सत्यं भूतहितं प्रियं च किं प्राणिनामसवः ॥ १२ ॥
 कोऽनर्थकृलो मानः का सुभद्रा साधुजनमैत्री ।
 सर्वव्यसनविनाशो को दक्षः सर्वथा त्यागी ॥ १३ ॥
 किं मरणं मूर्ध्नि किं यानर्थं यदवसरे दत्तम् ।
 आमरणात् किं शल्यं प्रच्छन्नं यत्कृतं पापम् ॥ १४ ॥
 कुत्र विधेयो यत्नो विधाभ्यासे सदौषधे दाने ।
 अवधीरणा क्व कार्या भलपरयोषित्परधनेषु ॥ १५ ॥
 काङ्क्षनिशमनुचिन्त्या संसारासारता न तु प्रमदा ।
 का प्रेयसी विधेया करणा दीनेषु सज्जने मैत्री ॥ १६ ॥
 कण्ठगतैरप्यसुभिः कस्य ह्यात्मा न शक्यते जेतुम् ।
 मूर्धस्य शङ्कितस्य च विषादिनो वा कृतघ्नस्य ॥ १७ ॥
 कः साधुः सद्वृत्तः कमधममायक्षते त्वसद्भूतम् ।
 केन जितं जगदेतत्सत्यतितिक्षावता पुंसा ॥ १८ ॥
 कस्मै नमांसि देवाः कुर्वन्ति दयाप्रधानाय ।
 कस्माद्दुद्वेगः स्यात्संसाराण्यतः सुधियः ॥ १९ ॥
 कस्य वशे प्राणिगाणः सत्यप्रियभाषिणो विनीतस्य ।
 क्व स्थातव्यं न्याये पथि दृष्टादृष्टलाभाढ्ये ॥ २० ॥
 कोऽन्धो योऽकर्णरतः को अधिरो यो हितानि न शृणोति ।
 को मूको यः काले प्रियाणि वक्तुं न जानाति ॥ २१ ॥
 किं दानमनाकाङ्क्षं किं मित्रं यो निवारयति पापात् ।
 कोऽलङ्कारः शीलं किं वाचां मण्डनं सत्यम् ॥ २२ ॥
 विद्युद्विलसितयपलं किं दुर्जनसङ्गतित्युवतयश्च ।
 कुलशीलनिष्प्रकम्पाः के कलिकालेऽपि सज्जना अवे ॥ २३ ॥
 चिन्तामणिरिव दुर्लभमिह किं कथयामि तव्यतुर्भद्रम् ।
 किं तद्ददन्ति भूयो विधुततमसा विशेषेण ॥ २४ ॥
 दानं प्रियवाक्यसहितं ज्ञानमगर्वं क्षमान्वितं शौर्यम् ।
 वित्तं त्यागसमेतं दुर्लभमेतव्यतुर्भद्रम् ॥ २५ ॥

किं शोभ्यं कार्पण्यं सति विभवे किं प्रशस्तमौदार्यम् ।
 कः पूजयो विद्भृद्भिः स्वभावात् सर्वदा विनीतो यः ॥ २६ ॥
 कः कुलकमलदिनेशः सति गुणविभवेऽपि यो नम्रः ।
 कस्य वशे जगदेतत्प्रियछितवचनस्यधर्मनिरतस्य ॥ २७ ॥
 विद्भन्मनोडरा का सत्कविता बोधवनिता य ।
 कं न स्पृशति विपत्तिः प्रवृद्धवचनानुवर्तिनं दान्तम् ॥ २८ ॥
 कस्मै स्पृश्यति कमला त्वनलसञ्चिताय नीतिवृत्ताय ।
 त्यजति यं कं सडसा द्विजगुरुसुरनिन्दाकरं यं सालस्यम् ॥ २९ ॥
 कुत्र विधेयो वासः सज्जननिकटेऽथवा काश्याम् ।
 कः परिहार्यो देशः पिशुनयुतो लुब्धभूपश्च ॥ ३० ॥
 केनाशोभ्यः पुरुषः प्राज्ञतकलत्रेण धीरविभवेन ।
 षड् भुवने कः शोभ्यः सत्यपि विभवे न यो दाता ॥ ३१ ॥
 किं लघुताया मूलं प्राकृतपुरुषेषु या याञ्छ्या ।
 रामादपि कः शूरः स्मरशरनिहतो न यश्चलति ॥ ३२ ॥
 किमलर्निशमनुञ्चिन्त्यं भगवच्चरणां न संसारः ।
 यक्षुष्मन्तोऽप्यन्धाः के स्युः ये नास्तिका मनुजाः ॥ ३३ ॥
 कः पङ्गुरिह प्रथितो व्रजति यं यो वाद्भके तीर्थम् ।
 किं तीर्थमपि यं मुष्यं चित्तमलं यन्निरवर्तयति ॥ ३४ ॥
 किं स्मर्तव्यं पुरुषैः हरिनाम सदा न यावनी भाषा ।
 को हि न वाच्यः सुधिया परदोषश्चानृतं तद्रत् ॥ ३५ ॥
 किं सम्पाद्यं मनुजैः विधा वित्तं बलं यशः पुण्यम् ।
 कः सर्वगुणविनाशी लोभः शत्रुश्च कः कामः ॥ ३६ ॥
 का यं सभा परिहार्या लीना या वृद्धसञ्चिवेन ।
 षड् कुत्रावहितः स्यान्मनुजः डिल राजसेवायाम् ॥ ३७ ॥
 प्राणादपि को रम्यः कुलधर्मः साधुसङ्गश्च ।
 का संरक्षया कीर्तिः पतिव्रता नैजबुद्धिश्च ॥ ३८ ॥
 का कल्पलता लोके सञ्छिष्यायापिता विधा ।

कोऽक्षयवटवृक्षः स्यात्विधिवत्सत्पात्रदत्तदानं यत् ॥ ३९ ॥

किं शस्त्रं सर्वेषां युक्तिः माता य का धेनुः ।

किं नु बलं यद्भैर्यं को मृत्युः यद्वधानरहितत्वम् ॥ ४० ॥

कुत्र विषं दृष्टजने किमिडाशौचं भवेत्तृणं नृणाम् ।

किमभयमिड वैराभ्यं भयमपि किं वित्तमेव सर्वेषाम् ॥ ४१ ॥

का दुर्लभा नराणां हरिभक्तिः पातकं य किं छिंसा ।

को हि भगवत्प्रियः स्यात्स्योऽन्यं नोद्भेजयेदनुद्विजः ॥ ४२ ॥

कस्मात् सिद्धिः तपसः बुद्धिः क्व नु भूसुरे कुतो बुद्धिः ।

वृद्धोपसेवया के वृद्धा ये धर्मतत्त्वज्ञाः ॥ ४३ ॥

सम्भावितस्य मरणादधिकं किं दुर्यशो भवति ।

लोके सुप्ती भवेत्को धनवान्धनमपि य किं यतश्चेष्टम् ॥ ४४ ॥

सर्वसुभानां बीजं किं पुण्यं दृग्भमपि कुतः पापात् ।

कस्यैश्वर्यं यः किल शङ्करमाराधयेद्भक्त्या ॥ ४५ ॥

को वर्द्धते विनीतः को वा ढीयेत यो दृमः ।

को न प्रत्येतव्यो भूते यश्चानृतं शश्वत् ॥ ४६ ॥

कुत्रानृतेऽप्यपापां यश्योक्तं धर्मरक्षार्थम् ।

को धर्मोऽभिमतो यः शिष्टानां निजकुलीनानाम् ॥ ४७ ॥

साधुबलं किं दैवं कः साधुः सर्वदा तुष्टः ।

दैवं किं यत्सुकृतं कः सुकृती श्लाघ्यते य यः सद्भिः ॥ ४८ ॥

गृहमेधिनश्च मित्रं किं भार्या को गृही य यो यजते ।

को यज्ञो यः श्रुत्या विहितः श्रेयस्करो नृणाम् ॥ ४९ ॥

कस्य क्रिया हि सङ्गला यः पुनराचारवां शिष्टः ।

कः शिष्टो यो वेदप्रमाणां को उत्तः क्रियाभ्रष्टः ॥ ५० ॥

को धन्यः संन्यासी को मान्यः पण्डितः साधुः ।

कः सेव्यो यो दाता को दाता योऽर्थितृमिमातनुते ॥ ५१ ॥

किं भाग्यं देहवतामारोग्यं कः क्वली कृषिकृत् ।

कस्य न पापं जपतः कः पूर्णो यः प्रजावां स्यात् ॥ ५२ ॥

किं दृष्टरं नराणां यन्मनसो निग्रहः सततम् ।
 को ब्रह्मचर्यवां स्यात्प्रश्नास्मालितोर्ध्वरेतस्कः ॥ ५३ ॥
 का य परदेवतोक्ता शिष्यजितः को जगत्कर्ता ।
 सूर्यः सर्वेषां को ज्वनतेतुः स पर्जन्यः ॥ ५४ ॥
 कः शुरो यो भीतत्राता त्राता य कः सद्गुरुः ।
 को हि जगद्गुरुकृतः शम्भुः ज्ञानं कुतः शिवादेव ॥ ५५ ॥
 मुक्तिं लभेत कस्मान्मुकुन्दभक्तेः मुकुन्दः कः ।
 यस्तारयेदविद्यां का याविद्या यदात्मनोऽस्फूर्तिः ॥ ५६ ॥
 कस्य न शोको यः स्याद्दोषः किं सुप्तं तुष्टिः ।
 को राजा रज्यनकृत्श्च श्चा नीयसेवको यः स्यात् ॥ ५७ ॥
 को मायी परमेशः क ईन्द्रजालायते प्रपञ्चोऽयम् ।
 कः स्वप्ननिभो जाग्रद्व्यवहारः सत्यमपि य किं ब्रह्म ॥ ५८ ॥
 किं मिथ्या यद्विद्यानाशयं तुच्छं तु शशविषाणादि ।
 का यानिर्वाच्या माया किं कल्पितं द्वैतम् ॥ ५९ ॥
 किं पारमार्थिकं स्याद्द्वैतं याज्ञता कुतोऽनादिः ।
 वपुषश्च पोषकं किं प्रारब्धं यान्नदायि किं यायुः ॥ ६० ॥
 को ब्रह्मणैरुपास्यो गायत्र्यर्काग्निगोचरः शम्भुः ।
 गायत्र्यामादित्ये याज्ञौ शम्भ य किं नु तत्तत्त्वम् ॥ ६१ ॥
 प्रात्यक्षदेवता का माता पूज्यो गुरुश्च कः तातः ।
 कः सर्वदेवतात्मा विद्याकर्मान्वितो विप्रः ॥ ६२ ॥
 कश्च कुलक्षयतेतुः सन्तापः सज्जनेषु योऽकारि ।
 केषाममोघ वयनं ये य पुनः सत्यमौनशमशीलाः ॥ ६३ ॥
 किं जन्म विषयसङ्गः किमुत्तरं जन्म पुत्रः स्यात् ।
 कोऽपरिहार्यो मृत्युः कुत्र पदं विन्यसेष्य दृक्पूते ॥ ६४ ॥
 पात्रं किमन्नदाने क्षुधितं कोऽर्थ्यो हि भगवद्वतारः ।
 कश्च भगवान्भूतेशः शङ्करनारायणात्मैकः ॥ ६५ ॥
 कुलमपि भगवद्भक्तेः किं तल्लोकस्वरूपसाक्षात्त्वम् ।
 भोक्षश्च को ऽयविद्यास्तमयः कः सर्ववेदभूः अथ य ॐ ॥ ६६ ॥

एत्येषा कण्ठस्था प्रश्नोत्तररत्नमालिका येषाम् ।

ते मुक्ताभरणा एव विमलाश्चाभान्ति सत्समाजेषु ॥ ६७ ॥

॥ एति श्रीमद् शङ्कराचार्यविरचिता प्रश्नोत्तररत्नमालिका समाप्ता ॥

Encoded and proofread by Sorin Suciú aka SeSe at sorins at hotmail.com.

——
prashnottararatnamAlikA

pdf was typeset on November 22, 2022

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

